

vámterület alapján tehető. Majd azt bizonyította be minden kétséget kizáró alpossal, hogy a közigazgatás — Deák Ferenc szerint is — az engedélyezés utolsó foka, miért is az abban kifejezésre jutott nemzeti jogokból egy személynem engedélyt el. A szabadelvű pártnak tehát becsületbeli kötelessége a 67-es törvényt eszobitlanul megtartani, ha már ez alapon építeni nem tudott. Mezőssy lendület és alapos tanulmányra való beszédét többször szakította meg zúgó éljenzés s mikor befejezte, percekig tartott a laps a baloldalon.

Miután Bernáth Belának megengedte a ház, hogy holnap mondassa el beszédét, Kossuth Ferenc adta elő interpellációját a Hentzi-szobor ügyében. Magasan szárnyaló, erős hazafias érzésből fakadó bevezetője után, melynek végén arra kérte a kormányt, hogy óvja meg legalább a magyar becsületet, azt kérdezte, igaz-e, hogy a hadapród-iskolában állítják fel a Hentzi-szobrot?

Bánffy miniszterelnök, a ki nyomban felelt az interpellációra, kénytelen volt bevallani, hogy igaz, de, míg egyelőre ravasz csűrész-csavarással a szobor eltávolítását nemzeti remény teljesítésének igyekezett felülmúlni s a király abbelei intézkedésével, hogy helyébe Erzsébet királyné szobrát állítsák fel, próbálta ellensúlyozni a méltó felháborodást a szobor ügyén elvitoltatása felett, másrészt azt a vakmerő állítást kockáztatta meg, hogy a dolgokban nincs politikai tény. Természetes, hogy Kossuth nem vehette tudomásul ezt a választ, a többség azonban Bánffy semmitmondó replikája után tudomásul vette, a mire az ellenzék hatalmas Hoeh-kiallásokkal felelt.

Emeltesse méltó, hogy a többség soraiban is akadnak egyesek, a kik nem vették tudomásul a miniszterelnök választ, így a többek között Emmner Kornél.

Az alábbról szóló részletes tudósításunkat lapunk mellékletén találják olvasni.

Közéletünk.

© Szeretnék ma a német szökevényről szólni. Kár, hogy meg nem értek a magyarok. Sok félreértés megszüntetésére önmagától, ha közvetlenül érintkezhetnének szomszédainkkal és nem rosszdudlatu vagy elfogult tolmácsok közvetítésénél átál.

Sajnálosnak az által teltetve igazi szökevény az országban, ha a magyar dolgokat a magyar valóságban közelebb a külföld lapjaitól. A helyett, hogy százezrek vártak volna bizonyítást a világnak, hogy Bánffy Deszó minő nagy férfi. Ha például a németeknek megmagyarázná egyszer, hogy ebben az országban a németek ugyan nem hantja senki s ha mégis szidják a «nemzet», sohase értünk alatta most, mint az osztrák centralista germanizáló törekvéseket; ha megmagyarázná egyszer, hogy az a bizonyos «Jaj be huncrut a német» nótá csak egy kétértelmű tréfa vers, s mi a huncrut azt inkább kedélyeskedés értelmében szokták használni (mint a német a Scheibel vagy nemely vidéken a Spitzbüdel), ha ezeket és más ilyeneket megmagyarázná egyszer szomszédainknak úgy, hogy ők is megérték: akkor bizony sok félreértés megszüntene önmagától.

Szeretnék pedig a németekhez azért szólni, hogy megérték egymást végre a Hentzi-szobrot illetőleg. Mert e tekintetben a németek általában és az osztrákok különösen sehogy se akarják megérteni a mi álláspontunkat, mi pedig családunkunk felett, hogy miért nem értek meg.

Az Armeebllat tegnap számában ezt illetőleg két nevezetes passzus olvasható.

Hentzi és társai — mondja a katonai lap — «nem ismernek más politikai irányt, mint azt az egy, melyet a katonák esküjének egyszerű szava írt nekik elő. Azért a katonák nem is érte a szó, a mellékjelentés, melyet ennek a szó-öröknek a politikai igának magában adtak». Es lisse alább ezt olvassuk: «A legelsőbb aktus előtt meghajolva a hadsereg, abban a véleményben is van, hogy a magyar nép, mely lovagi erélytől oly melegen hangszólja, most már nem fogja meg-

tagadni a híven megörözt katonai kötelesség emlékeit a tisztességáért, mely ez emléket megilleti».

A katonai kötelességtudást és kötelességteljesítést a magyar meg tudja becsülni mindig. Az, hogy valaki a magyarok ellen harcolt 1848-ban, nem homályosítja el a mi kötelességünket annyira, hogy az érdemtől megtagadjunk azt, a mi megilleti. Hiszen meg azt is tudjuk, hogy a fogalmak akkori zavarában nem mindenki találta meg azt a helyet, melyet a kötelesség számára kijelölt. Mindkét hadseregben szolgáltak tisztek, kik egyaránt hivatkoztak az eskü szentségére, mely őket köti, s noha egy részük alá esküdtek, egymás ellen csatáztak mégis.

Ha ma emlékszel a németek azoknak az osztrákoknak, a kik kaszagnél estek el, vagy a kik Kápolnánál ontották véreket: ez ellen a magyar nemzetnek nem lesz kifogása. Pedig ezek is ellenük küzdöttek. De vitéz ellenség emlékeik meg tudják adni a tiszteletet.

Hentzinek azonban az abszolutizmus napjaiban emeltek szobrát. Egy levél, meg hozzáidegen segítésével levett nemzetnek fővárosában emelte az ellenség, akkor, a mikor mi saját hőseinknek nemcsak hogy nem emeltünk hasonló monumentumot, hanem földözösek voltunk kiéve, ha azoknak csak nevet is kijelöltük.

Abban a kerub és arra a helyre felállítva a Hentzi-szobor megbántás volt az egész nemzetre. Ott látni mindennap az ó dicsőítést, úgy tetszett, mint a nemzet meggyalulatlanságát a jele.

Ezért volt bántó az a szobor. Ezért bántó ma is. De vannak egyéb okok is.

Ha Hentzi nem tesz mást, mint hogy hősi halált hal annak teljesítésében, a mit kötelességének volt: úgy — mint ember — csakis tiszteletnek érdemelne.

Bombáztatta Pestet. Lövöldözött kulturális haladásunk középpontját, jövetelt a bekés pesti polgárságra, mely neki nem vétett semmit.

De ő mást is tett. Lövöldözött kulturális haladásunk középpontját, jövetelt a bekés pesti polgárságra, mely neki nem vétett semmit.

De ő mást is tett. Lövöldözött kulturális haladásunk középpontját, jövetelt a bekés pesti polgárságra, mely neki nem vétett semmit.

De ő mást is tett. Lövöldözött kulturális haladásunk középpontját, jövetelt a bekés pesti polgárságra, mely neki nem vétett semmit.

De ő mást is tett. Lövöldözött kulturális haladásunk középpontját, jövetelt a bekés pesti polgárságra, mely neki nem vétett semmit.

De ő mást is tett. Lövöldözött kulturális haladásunk középpontját, jövetelt a bekés pesti polgárságra, mely neki nem vétett semmit.

De ő mást is tett. Lövöldözött kulturális haladásunk középpontját, jövetelt a bekés pesti polgárságra, mely neki nem vétett semmit.

De ő mást is tett. Lövöldözött kulturális haladásunk középpontját, jövetelt a bekés pesti polgárságra, mely neki nem vétett semmit.

De ő mást is tett. Lövöldözött kulturális haladásunk középpontját, jövetelt a bekés pesti polgárságra, mely neki nem vétett semmit.

De ő mást is tett. Lövöldözött kulturális haladásunk középpontját, jövetelt a bekés pesti polgárságra, mely neki nem vétett semmit.

De ő mást is tett. Lövöldözött kulturális haladásunk középpontját, jövetelt a bekés pesti polgárságra, mely neki nem vétett semmit.

De ő mást is tett. Lövöldözött kulturális haladásunk középpontját, jövetelt a bekés pesti polgárságra, mely neki nem vétett semmit.

De ő mást is tett. Lövöldözött kulturális haladásunk középpontját, jövetelt a bekés pesti polgárságra, mely neki nem vétett semmit.

De ő mást is tett. Lövöldözött kulturális haladásunk középpontját, jövetelt a bekés pesti polgárságra, mely neki nem vétett semmit.

De ő mást is tett. Lövöldözött kulturális haladásunk középpontját, jövetelt a bekés pesti polgárságra, mely neki nem vétett semmit.

De ő mást is tett. Lövöldözött kulturális haladásunk középpontját, jövetelt a bekés pesti polgárságra, mely neki nem vétett semmit.

De ő mást is tett. Lövöldözött kulturális haladásunk középpontját, jövetelt a bekés pesti polgárságra, mely neki nem vétett semmit.

De ő mást is tett. Lövöldözött kulturális haladásunk középpontját, jövetelt a bekés pesti polgárságra, mely neki nem vétett semmit.

De ő mást is tett. Lövöldözött kulturális haladásunk középpontját, jövetelt a bekés pesti polgárságra, mely neki nem vétett semmit.

De ő mást is tett. Lövöldözött kulturális haladásunk középpontját, jövetelt a bekés pesti polgárságra, mely neki nem vétett semmit.

Gróf Zay Miklós beszámolója. Gróf Zay Miklós, az orosházi kerületnek szocialista segítésével nyilatkozott kormányparti képviselője, beszámoló helyett nyilatkozatot intézett választóitba, a kiket olyan furcsa oktatással tisztelt meg, hogy kétszer is átválthatták a gróf irását és akkor sem fogtak belőle egyebet érteni, mint azt, hogy gróf Zay szerelmes Bánffy Deszóba. Ettől a furcsaságtól eltekintve, a beszámoló többi része onyha szóva naiv, mert hogy valaki a kiegyezésről értekezve azt írhasse, a mit gróf Zay, ahhoz mindenképp a 67-iki törvényhozás sokszor megvitatott értelmének teljes megvilágítása szükséges. A gróf ur a következőkben adja elő kiegyezési gondolatait:

Politikánk irányát világosan megjelölte Deák Ferenc, mely pontosan körvonalja azon esetet, melyben az önálló vámtérület elvi alapjára kell helyezni. Csak hogy az Ausztriától való teljes elkülönítés, a vámsorompok felállítását nem kívánatos mindaddig (?), míg Magyarország népességének nagy többsége kiárólag a földművelésből él.

Azt hisszük, ez a mutatóny elegendő bizonyosságra, hogy gróf Zay kiegyezési tervét milyen névön mozognak, mert a ki tudja, hogy Deák Ferenc pontosan körvonalja az esetet, melyben az önálló vámtérületet kell közelebb hozni a közelebbi jövőre, hogy az mégsem következik be akkor, a mikor Deák Ferenc szerint be kell következnie, az a politikus, legyenek különben bármily kiváló kvalitású, egy pillanattal sem számíthat arra, hogy komolyan vegyék. A beszámoló második része, a Bánffy Deszó irántalános tanúsított furcsa ömlengések már-már a jó izlést sérítik. Az tán még csak tulsók, hogy gróf Zay szereltes vezetés Rákóczihoz és Bethlen Gáborhoz hasonlíja, a mit pedig az ő saját külön szent liberalizmusáról mond, annak az esztiségében bár egész tisztelettel, de mégis kétkedni vagyunk képtelenek, mert nem vagyunk hajlandók elfeledni, hogy gróf Zay Miklós a főrendiházi egyházi-politikai ellenzék egyik vezéralakja volt. De mégsem tagadjuk el, hogy a gróf ur új ideákat is vetett fel. Az egyik, hogy az orosházi pusztákra bizonyára nagy visszhangra fog találni, hogy ezúttal ne csak katolikusok fúurak, hanem protestánsok is kaphassanak aranygyapjas-rendet. Ez a liberalizmus valóban megható. Egy protestáns gróf, a ki szerényen háttérbe tojja a saját rendjelen voltát és mindenképp az aranygyapjas-renddel kezd a vallásosságát és hogy ehhez neki joga van, azt azzal igyekszik bizonyítani, hogy esztendőre már tíz éves jubileumát ünnepli politikai munkásságának. Szép és elismerésre méltó, hogy a saját karrierjét így szomon tartja a gróf ur, szeretve tisztelni a választóit pedig jól fogják tenni, ha a jubileum napjára meginteltet összegyűjtött főrendiházi beszédekét dicsádatával. Legálisan megtanulja, hogy nemcsak az idők, de az emberek, sőt a grófok is változtak a lefolyt tíz esztendő alatt.

Azt hisszük, ez a mutatóny elegendő bizonyosságra, hogy gróf Zay kiegyezési tervét milyen névön mozognak, mert a ki tudja, hogy Deák Ferenc pontosan körvonalja az esetet, melyben az önálló vámtérületet kell közelebb hozni a közelebbi jövőre, hogy az mégsem következik be akkor, a mikor Deák Ferenc szerint be kell következnie, az a politikus, legyenek különben bármily kiváló kvalitású, egy pillanattal sem számíthat arra, hogy komolyan vegyék. A beszámoló második része, a Bánffy Deszó irántalános tanúsított furcsa ömlengések már-már a jó izlést sérítik. Az tán még csak tulsók, hogy gróf Zay szereltes vezetés Rákóczihoz és Bethlen Gáborhoz hasonlíja, a mit pedig az ő saját külön szent liberalizmusáról mond, annak az esztiségében bár egész tisztelettel, de mégis kétkedni vagyunk képtelenek, mert nem vagyunk hajlandók elfeledni, hogy gróf Zay Miklós a főrendiházi egyházi-politikai ellenzék egyik vezéralakja volt. De mégsem tagadjuk el, hogy a gróf ur új ideákat is vetett fel. Az egyik, hogy az orosházi pusztákra bizonyára nagy visszhangra fog találni, hogy ezúttal ne csak katolikusok fúurak, hanem protestánsok is kaphassanak aranygyapjas-rendet. Ez a liberalizmus valóban megható. Egy protestáns gróf, a ki szerényen háttérbe tojja a saját rendjelen voltát és mindenképp az aranygyapjas-renddel kezd a vallásosságát és hogy ehhez neki joga van, azt azzal igyekszik bizonyítani, hogy esztendőre már tíz éves jubileumát ünnepli politikai munkásságának. Szép és elismerésre méltó, hogy a saját karrierjét így szomon tartja a gróf ur, szeretve tisztelni a választóit pedig jól fogják tenni, ha a jubileum napjára meginteltet összegyűjtött főrendiházi beszédekét dicsádatával. Legálisan megtanulja, hogy nemcsak az idők, de az emberek, sőt a grófok is változtak a lefolyt tíz esztendő alatt.

Azt hisszük, ez a mutatóny elegendő bizonyosságra, hogy gróf Zay kiegyezési tervét milyen névön mozognak, mert a ki tudja, hogy Deák Ferenc pontosan körvonalja az esetet, melyben az önálló vámtérületet kell közelebb hozni a közelebbi jövőre, hogy az mégsem következik be akkor, a mikor Deák Ferenc szerint be kell következnie, az a politikus, legyenek különben bármily kiváló kvalitású, egy pillanattal sem számíthat arra, hogy komolyan vegyék. A beszámoló második része, a Bánffy Deszó irántalános tanúsított furcsa ömlengések már-már a jó izlést sérítik. Az tán még csak tulsók, hogy gróf Zay szereltes vezetés Rákóczihoz és Bethlen Gáborhoz hasonlíja, a mit pedig az ő saját külön szent liberalizmusáról mond, annak az esztiségében bár egész tisztelettel, de mégis kétkedni vagyunk képtelenek, mert nem vagyunk hajlandók elfeledni, hogy gróf Zay Miklós a főrendiházi egyházi-politikai ellenzék egyik vezéralakja volt. De mégsem tagadjuk el, hogy a gróf ur új ideákat is vetett fel. Az egyik, hogy az orosházi pusztákra bizonyára nagy visszhangra fog találni, hogy ezúttal ne csak katolikusok fúurak, hanem protestánsok is kaphassanak aranygyapjas-rendet. Ez a liberalizmus valóban megható. Egy protestáns gróf, a ki szerényen háttérbe tojja a saját rendjelen voltát és mindenképp az aranygyapjas-renddel kezd a vallásosságát és hogy ehhez neki joga van, azt azzal igyekszik bizonyítani, hogy esztendőre már tíz éves jubileumát ünnepli politikai munkásságának. Szép és elismerésre méltó, hogy a saját karrierjét így szomon tartja a gróf ur, szeretve tisztelni a választóit pedig jól fogják tenni, ha a jubileum napjára meginteltet összegyűjtött főrendiházi beszédekét dicsádatával. Legálisan megtanulja, hogy nemcsak az idők, de az emberek, sőt a grófok is változtak a lefolyt tíz esztendő alatt.

Azt hisszük, ez a mutatóny elegendő bizonyosságra, hogy gróf Zay kiegyezési tervét milyen névön mozognak, mert a ki tudja, hogy Deák Ferenc pontosan körvonalja az esetet, melyben az önálló vámtérületet kell közelebb hozni a közelebbi jövőre, hogy az mégsem következik be akkor, a mikor Deák Ferenc szerint be kell következnie, az a politikus, legyenek különben bármily kiváló kvalitású, egy pillanattal sem számíthat arra, hogy komolyan vegyék. A beszámoló második része, a Bánffy Deszó irántalános tanúsított furcsa ömlengések már-már a jó izlést sérítik. Az tán még csak tulsók, hogy gróf Zay szereltes vezetés Rákóczihoz és Bethlen Gáborhoz hasonlíja, a mit pedig az ő saját külön szent liberalizmusáról mond, annak az esztiségében bár egész tisztelettel, de mégis kétkedni vagyunk képtelenek, mert nem vagyunk hajlandók elfeledni, hogy gróf Zay Miklós a főrendiházi egyházi-politikai ellenzék egyik vezéralakja volt. De mégsem tagadjuk el, hogy a gróf ur új ideákat is vetett fel. Az egyik, hogy az orosházi pusztákra bizonyára nagy visszhangra fog találni, hogy ezúttal ne csak katolikusok fúurak, hanem protestánsok is kaphassanak aranygyapjas-rendet. Ez a liberalizmus valóban megható. Egy protestáns gróf, a ki szerényen háttérbe tojja a saját rendjelen voltát és mindenképp az aranygyapjas-renddel kezd a vallásosságát és hogy ehhez neki joga van, azt azzal igyekszik bizonyítani, hogy esztendőre már tíz éves jubileumát ünnepli politikai munkásságának. Szép és elismerésre méltó, hogy a saját karrierjét így szomon tartja a gróf ur, szeretve tisztelni a választóit pedig jól fogják tenni, ha a jubileum napjára meginteltet összegyűjtött főrendiházi beszédekét dicsádatával. Legálisan megtanulja, hogy nemcsak az idők, de az emberek, sőt a grófok is változtak a lefolyt tíz esztendő alatt.

Azt hisszük, ez a mutatóny elegendő bizonyosságra, hogy gróf Zay kiegyezési tervét milyen névön mozognak, mert a ki tudja, hogy Deák Ferenc pontosan körvonalja az esetet, melyben az önálló vámtérületet kell közelebb hozni a közelebbi jövőre, hogy az mégsem következik be akkor, a mikor Deák Ferenc szerint be kell következnie, az a politikus, legyenek különben bármily kiváló kvalitású, egy pillanattal sem számíthat arra, hogy komolyan vegyék. A beszámoló második része, a Bánffy Deszó irántalános tanúsított furcsa ömlengések már-már a jó izlést sérítik. Az tán még csak tulsók, hogy gróf Zay szereltes vezetés Rákóczihoz és Bethlen Gáborhoz hasonlíja, a mit pedig az ő saját külön szent liberalizmusáról mond, annak az esztiségében bár egész tisztelettel, de mégis kétkedni vagyunk képtelenek, mert nem vagyunk hajlandók elfeledni, hogy gróf Zay Miklós a főrendiházi egyházi-politikai ellenzék egyik vezéralakja volt. De mégsem tagadjuk el, hogy a gróf ur új ideákat is vetett fel. Az egyik, hogy az orosházi pusztákra bizonyára nagy visszhangra fog találni, hogy ezúttal ne csak katolikusok fúurak, hanem protestánsok is kaphassanak aranygyapjas-rendet. Ez a liberalizmus valóban megható. Egy protestáns gróf, a ki szerényen háttérbe tojja a saját rendjelen voltát és mindenképp az aranygyapjas-renddel kezd a vallásosságát és hogy ehhez neki joga van, azt azzal igyekszik bizonyítani, hogy esztendőre már tíz éves jubileumát ünnepli politikai munkásságának. Szép és elismerésre méltó, hogy a saját karrierjét így szomon tartja a gróf ur, szeretve tisztelni a választóit pedig jól fogják tenni, ha a jubileum napjára meginteltet összegyűjtött főrendiházi beszédekét dicsádatával. Legálisan megtanulja, hogy nemcsak az idők, de az emberek, sőt a grófok is változtak a lefolyt tíz esztendő alatt.

Azt hisszük, ez a mutatóny elegendő bizonyosságra, hogy gróf Zay kiegyezési tervét milyen névön mozognak, mert a ki tudja, hogy Deák Ferenc pontosan körvonalja az esetet, melyben az önálló vámtérületet kell közelebb hozni a közelebbi jövőre, hogy az mégsem következik be akkor, a mikor Deák Ferenc szerint be kell következnie, az a politikus, legyenek különben bármily kiváló kvalitású, egy pillanattal sem számíthat arra, hogy komolyan vegyék. A beszámoló második része, a Bánffy Deszó irántalános tanúsított furcsa ömlengések már-már a jó izlést sérítik. Az tán még csak tulsók, hogy gróf Zay szereltes vezetés Rákóczihoz és Bethlen Gáborhoz hasonlíja, a mit pedig az ő saját külön szent liberalizmusáról mond, annak az esztiségében bár egész tisztelettel, de mégis kétkedni vagyunk képtelenek, mert nem vagyunk hajlandók elfeledni, hogy gróf Zay Miklós a főrendiházi egyházi-politikai ellenzék egyik vezéralakja volt. De mégsem tagadjuk el, hogy a gróf ur új ideákat is vetett fel. Az egyik, hogy az orosházi pusztákra bizonyára nagy visszhangra fog találni, hogy ezúttal ne csak katolikusok fúurak, hanem protestánsok is kaphassanak aranygyapjas-rendet. Ez a liberalizmus valóban megható. Egy protestáns gróf, a ki szerényen háttérbe tojja a saját rendjelen voltát és mindenképp az aranygyapjas-renddel kezd a vallásosságát és hogy ehhez neki joga van, azt azzal igyekszik bizonyítani, hogy esztendőre már tíz éves jubileumát ünnepli politikai munkásságának. Szép és elismerésre méltó, hogy a saját karrierjét így szomon tartja a gróf ur, szeretve tisztelni a választóit pedig jól fogják tenni, ha a jubileum napjára meginteltet összegyűjtött főrendiházi beszédekét dicsádatával. Legálisan megtanulja, hogy nemcsak az idők, de az emberek, sőt a grófok is változtak a lefolyt tíz esztendő alatt.

Azt hisszük, ez a mutatóny elegendő bizonyosságra, hogy gróf Zay kiegyezési tervét milyen névön mozognak, mert a ki tudja, hogy Deák Ferenc pontosan körvonalja az esetet, melyben az önálló vámtérületet kell közelebb hozni a közelebbi jövőre, hogy az mégsem következik be akkor, a mikor Deák Ferenc szerint be kell következnie, az a politikus, legyenek különben bármily kiváló kvalitású, egy pillanattal sem számíthat arra, hogy komolyan vegyék. A beszámoló második része, a Bánffy Deszó irántalános tanúsított furcsa ömlengések már-már a jó izlést sérítik. Az tán még csak tulsók, hogy gróf Zay szereltes vezetés Rákóczihoz és Bethlen Gáborhoz hasonlíja, a mit pedig az ő saját külön szent liberalizmusáról mond, annak az esztiségében bár egész tisztelettel, de mégis kétkedni vagyunk képtelenek, mert nem vagyunk hajlandók elfeledni, hogy gróf Zay Miklós a főrendiházi egyházi-politikai ellenzék egyik vezéralakja volt. De mégsem tagadjuk el, hogy a gróf ur új ideákat is vetett fel. Az egyik, hogy az orosházi pusztákra bizonyára nagy visszhangra fog találni, hogy ezúttal ne csak katolikusok fúurak, hanem protestánsok is kaphassanak aranygyapjas-rendet. Ez a liberalizmus valóban megható. Egy protestáns gróf, a ki szerényen háttérbe tojja a saját rendjelen voltát és mindenképp az aranygyapjas-renddel kezd a vallásosságát és hogy ehhez neki joga van, azt azzal igyekszik bizonyítani, hogy esztendőre már tíz éves jubileumát ünnepli politikai munkásságának. Szép és elismerésre méltó, hogy a saját karrierjét így szomon tartja a gróf ur, szeretve tisztelni a választóit pedig jól fogják tenni, ha a jubileum napjára meginteltet összegyűjtött főrendiházi beszédekét dicsádatával. Legálisan megtanulja, hogy nemcsak az idők, de az emberek, sőt a grófok is változtak a lefolyt tíz esztendő alatt.

Azt hisszük, ez a mutatóny elegendő bizonyosságra, hogy gróf Zay kiegyezési tervét milyen névön mozognak, mert a ki tudja, hogy Deák Ferenc pontosan körvonalja az esetet, melyben az önálló vámtérületet kell közelebb hozni a közelebbi jövőre, hogy az mégsem következik be akkor, a mikor Deák Ferenc szerint be kell következnie, az a politikus, legyenek különben bármily kiváló kvalitású, egy pillanattal sem számíthat arra, hogy komolyan vegyék. A beszámoló második része, a Bánffy Deszó irántalános tanúsított furcsa ömlengések már-már a jó izlést sérítik. Az tán még csak tulsók, hogy gróf Zay szereltes vezetés Rákóczihoz és Bethlen Gáborhoz hasonlíja, a mit pedig az ő saját külön szent liberalizmusáról mond, annak az esztiségében bár egész tisztelettel, de mégis kétkedni vagyunk képtelenek, mert nem vagyunk hajlandók elfeledni, hogy gróf Zay Miklós a főrendiházi egyházi-politikai ellenzék egyik vezéralakja volt. De mégsem tagadjuk el, hogy a gróf ur új ideákat is vetett fel. Az egyik, hogy az orosházi pusztákra bizonyára nagy visszhangra fog találni, hogy ezúttal ne csak katolikusok fúurak, hanem protestánsok is kaphassanak aranygyapjas-rendet. Ez a liberalizmus valóban megható. Egy protestáns gróf, a ki szerényen háttérbe tojja a saját rendjelen voltát és mindenképp az aranygyapjas-renddel kezd a vallásosságát és hogy ehhez neki joga van, azt azzal igyekszik bizonyítani, hogy esztendőre már tíz éves jubileumát ünnepli politikai munkásságának. Szép és elismerésre méltó, hogy a saját karrierjét így szomon tartja a gróf ur, szeretve tisztelni a választóit pedig jól fogják tenni, ha a jubileum napjára meginteltet összegyűjtött főrendiházi beszédekét dicsádatával. Legálisan megtanulja, hogy nemcsak az idők, de az emberek, sőt a grófok is változtak a lefolyt tíz esztendő alatt.

Azt hisszük, ez a mutatóny elegendő bizonyosságra, hogy gróf Zay kiegyezési tervét milyen névön mozognak, mert a ki tudja, hogy Deák Ferenc pontosan körvonalja az esetet, melyben az önálló vámtérületet kell közelebb hozni a közelebbi jövőre, hogy az mégsem következik be akkor, a mikor Deák Ferenc szerint be kell következnie, az a politikus, legyenek különben bármily kiváló kvalitású, egy pillanattal sem számíthat arra, hogy komolyan vegyék. A beszámoló második része, a Bánffy Deszó irántalános tanúsított furcsa ömlengések már-már a jó izlést sérítik. Az tán még csak tulsók, hogy gróf Zay szereltes vezetés Rákóczihoz és Bethlen Gáborhoz hasonlíja, a mit pedig az ő saját külön szent liberalizmusáról mond, annak az esztiségében bár egész tisztelettel, de mégis kétkedni vagyunk képtelenek, mert nem vagyunk hajlandók elfeledni, hogy gróf Zay Miklós a főrendiházi egyházi-politikai ellenzék egyik vezéralakja volt. De mégsem tagadjuk el, hogy a gróf ur új ideákat is vetett fel. Az egyik, hogy az orosházi pusztákra bizonyára nagy visszhangra fog találni, hogy ezúttal ne csak katolikusok fúurak, hanem protestánsok is kaphassanak aranygyapjas-rendet. Ez a liberalizmus valóban megható. Egy protestáns gróf, a ki szerényen háttérbe tojja a saját rendjelen voltát és mindenképp az aranygyapjas-renddel kezd a vallásosságát és hogy ehhez neki joga van, azt azzal igyekszik bizonyítani, hogy esztendőre már tíz éves jubileumát ünnepli politikai munkásságának. Szép és elismerésre méltó, hogy a saját karrierjét így szomon tartja a gróf ur, szeretve tisztelni a választóit pedig jól fogják tenni, ha a jubileum napjára meginteltet összegyűjtött főrendiházi beszédekét dicsádatával. Legálisan megtanulja, hogy nemcsak az idők, de az emberek, sőt a grófok is változtak a lefolyt tíz esztendő alatt.

Azt hisszük, ez a mutatóny elegendő bizonyosságra, hogy gróf Zay kiegyezési tervét milyen névön mozognak, mert a ki tudja, hogy Deák Ferenc pontosan körvonalja az esetet, melyben az önálló vámtérületet kell közelebb hozni a közelebbi jövőre, hogy az mégsem következik be akkor, a mikor Deák Ferenc szerint be kell következnie, az a politikus, legyenek különben bármily kiváló kvalitású, egy pillanattal sem számíthat arra, hogy komolyan vegyék. A beszámoló második része, a Bánffy Deszó irántalános tanúsított furcsa ömlengések már-már a jó izlést sérítik. Az tán még csak tulsók, hogy gróf Zay szereltes vezetés Rákóczihoz és Bethlen Gáborhoz hasonlíja, a mit pedig az ő saját külön szent liberalizmusáról mond, annak az esztiségében bár egész tisztelettel, de mégis kétkedni vagyunk képtelenek, mert nem vagyunk hajlandók elfeledni, hogy gróf Zay Miklós a főrendiházi egyházi-politikai ellenzék egyik vezéralakja volt. De mégsem tagadjuk el, hogy a gróf ur új ideákat is vetett fel. Az egyik, hogy az orosházi pusztákra bizonyára nagy visszhangra fog találni, hogy ezúttal ne csak katolikusok fúurak, hanem protestánsok is kaphassanak aranygyapjas-rendet. Ez a liberalizmus valóban megható. Egy protestáns gróf, a ki szerényen háttérbe tojja a saját rendjelen voltát és mindenképp az aranygyapjas-renddel kezd a vallásosságát és hogy ehhez neki joga van, azt azzal igyekszik bizonyítani, hogy esztendőre már tíz éves jubileumát ünnepli politikai munkásságának. Szép és elismerésre méltó, hogy a saját karrierjét így szomon tartja a gróf ur, szeretve tisztelni a választóit pedig jól fogják tenni, ha a jubileum napjára meginteltet összegyűjtött főrendiházi beszédekét dicsádatával. Legálisan megtanulja, hogy nemcsak az idők, de az emberek, sőt a grófok is változtak a lefolyt tíz esztendő alatt.

Azt hisszük, ez a mutatóny elegendő bizonyosságra, hogy gróf Zay kiegyezési tervét milyen névön mozognak, mert a ki tudja, hogy Deák Ferenc pontosan körvonalja az esetet, melyben az önálló vámtérületet kell közelebb hozni a közelebbi jövőre, hogy az mégsem következik be akkor, a mikor Deák Ferenc szerint be kell következnie, az a politikus, legyenek különben bármily kiváló kvalitású, egy pillanattal sem számíthat arra, hogy komolyan vegyék. A beszámoló második része, a Bánffy Deszó irántalános tanúsított furcsa ömlengések már-már a jó izlést sérítik. Az tán még csak tulsók, hogy gróf Zay szereltes vezetés Rákóczihoz és Bethlen Gáborhoz hasonlíja, a mit pedig az ő saját külön szent liberalizmusáról mond, annak az esztiségében bár egész tisztelettel, de mégis kétkedni vagyunk képtelenek, mert nem vagyunk hajlandók elfeledni, hogy gróf Zay Miklós a főrendiházi egyházi-politikai ellenzék egyik vezéralakja volt. De mégsem tagadjuk el, hogy a gróf ur új ideákat is vetett fel. Az egyik, hogy az orosházi pusztákra bizonyára nagy visszhangra fog találni, hogy ezúttal ne csak katolikusok fúurak, hanem protestánsok is kaphassanak aranygyapjas-rendet. Ez a liberalizmus valóban megható. Egy protestáns gróf, a ki szerényen háttérbe tojja a saját rendjelen voltát és mindenképp az aranygyapjas-renddel kezd a vallásosságát és hogy ehhez neki joga van, azt azzal igyekszik bizonyítani, hogy esztendőre már tíz éves jubileumát ünnepli politikai munkásságának. Szép és elismerésre méltó, hogy a saját karrierjét így szomon tartja a gróf ur, szeretve tisztelni a választóit pedig jól fogják tenni, ha a jubileum napjára meginteltet összegyűjtött főrendiházi beszédekét dicsádatával. Legálisan megtanulja, hogy nemcsak az idők, de az emberek, sőt a grófok is változtak a lefolyt tíz esztendő alatt.

Azt hisszük, ez a mutatóny elegendő bizonyosságra, hogy gróf Zay kiegyezési tervét milyen névön mozognak, mert a ki tudja, hogy Deák Ferenc pontosan körvonalja az esetet, melyben az önálló vámtérületet kell közelebb hozni a közelebbi jövőre, hogy az mégsem következik be akkor, a mikor Deák Ferenc szerint be kell következnie, az a politikus, legyenek különben bármily kiváló kvalitású, egy pillanattal sem számíthat arra, hogy komolyan vegyék. A beszámoló második része, a Bánffy Deszó irántalános tanúsított furcsa ömlengések már-már a jó izlést sérítik. Az tán még csak tulsók, hogy gróf Zay szereltes vezetés Rákóczihoz és Bethlen Gáborhoz hasonlíja, a mit pedig az ő saját külön szent liberalizmusáról mond, annak az esztiségében bár egész tisztelettel, de mégis kétkedni vagyunk képtelenek, mert nem vagyunk hajlandók elfeledni, hogy gróf Zay Miklós a főrendiházi egyházi-politikai ellenzék egyik vezéralakja volt. De mégsem tagadjuk el, hogy a gróf ur új ideákat is vetett fel. Az egyik, hogy az orosházi pusztákra bizonyára nagy visszhangra fog találni, hogy ezúttal ne csak katolikusok fúurak, hanem protestánsok is kaphassanak aranygyapjas-rendet. Ez a liberalizmus valóban megható. Egy protestáns gróf, a ki szerényen háttérbe tojja a saját rendjelen voltát és mindenképp az aranygyapjas-renddel kezd a vallásosságát és hogy ehhez neki joga van, azt azzal igyekszik bizonyítani, hogy esztendőre már tíz éves jubileumát ünnepli politikai munkásságának. Szép és elismerésre méltó, hogy a saját karrierjét így szomon tartja a gróf ur, szeretve tisztelni a választóit pedig jól fogják tenni, ha a jubileum napjára meginteltet összegyűjtött főrendiházi beszédekét dicsádatával. Legálisan megtanulja, hogy nemcsak az idők, de az emberek, sőt a grófok is változtak a lefolyt tíz esztendő alatt.

Azt hisszük, ez a mutatóny elegendő bizonyosságra, hogy gróf Zay kiegyezési tervét milyen névön mozognak, mert a ki tudja, hogy Deák Ferenc pontosan körvonalja az esetet, melyben az önálló vámtérületet kell közelebb hozni a közelebbi jövőre, hogy az mégsem következik be akkor, a mikor Deák Ferenc szerint be kell következnie, az a politikus, legyenek különben bármily kiváló kvalitású, egy pillanattal sem számíthat arra, hogy komolyan vegyék. A beszámoló második része, a Bánffy Deszó irántalános tanúsított furcsa ömlengések már-már a jó izlést sérítik. Az tán még csak tulsók, hogy gróf Zay szereltes vezetés Rákóczihoz és Bethlen Gáborhoz hasonlíja, a mit pedig az ő saját külön szent liberalizmusáról mond, annak az esztiségében bár egész tisztelettel, de mégis kétk

KÜLFÖLDI ÉRTÉKTŐZSÖK.

Berlin, nov. 11. (Az Egyetértés tudósítójának távirata.) A tőzsdetörvény módosítására vonatkozó ellenérdekelt hírek kedvezőtlenül befolyásolták a helyi bankteret...

Table with columns: Kétföldi árutőzsdék számlája, November 11., Ar-folyam, Budapesti értéktőzsde, Kétföldi árutőzsdék számlája.

Paraszérvései múzeum és az iparművészeti társulat allandó bazarja az úllalton hété és péntek kivételével naponta 9-1-gig.

Kivonat a hiv. lap nov. 11. számából. Arverések a fővárosban. Singhoffler és Thera 919 ftra bees.

ÜZLETI TUDÓSÍTÁSOK.

A székelyvárosi vásárosonak árjegyzései. Napi jelentés a központi vásárosonban nyitván.

Budapest, nov. 11. (A székelyvárosi vásárosonak igazgatóságának jelentése az Egyetértés számára.) A vásári forgalom: Húsai forgalom élénk, árak változatlanok.

Szerkesztői tizenetek. D. M. A világ legnagyobb csejetele most épül Amerikában...

Elháltak névsora 1898. nov. 11-én. Mayer A. 55 é. M. V. Mészáros. Schwanhalsky S. 64. Péc. Székelyi L. S. Kereszt. Dr. Cságyó O.

SZÍNHÁZAK ÉS MULATSÁGOK.

M. KIR. OPERAHÁZ. Budapest, 1898. nov. 12-én. ALÁR. Romantikus opera 4 felv.

NÉPSZÍNHÁZ. Budapest, 1898. nov. 12-én. Bibliás asszony. Operette 3 felvonásban.

NEMZETI SZÍNHÁZ. Budapest, 1898. nov. 12-én. Sok hűhó semmiért. Színmű 5 felvonásban.

VIG-SZÍNHÁZ. Budapest, 1898. nov. 12-én. Aeneas papa. Buzható 3 felvonásban.

MAGYAR SZÍNHÁZ. Budapest, 1898. nov. 12-én. Garasos kisasszony. Operette 4 felv.

KISFALUDY SZÍNHÁZ. Budapest, 1898. nov. 12-én. Az ó-budai varrótalaj. Buzható 4 felv.

Színházi játérendek. A nagy kir. operaházi játérendje: Vasárnap A hol utazunk.

FOLIES CAPRICE. CLEO DE MARODE. Egy női Agent provocateur.

A kikapós földesúr. Megelőzőleg 9 órakor. Eredeti népies bohózat dalokkal és táncokkal.

HUNGARIA SZALLODA. Ma este az éttörömben Balogh Károly színműs keddvel zenekari társulattal kezdete 8 órakor.

Legújabb és legnagyobb

látványosság Budapesti! Grand Café HANUSZ BÉLA nagy kávéháza

Budapest, VII. Erzsébet-körút 53. sz. (Párfülpalotában.) Szombaton, november hó 5-ikén megnyit.

Legfényesebb és leppaszaráb berendezés. 18 amerikai billardasztal egy terebenn. Leifokvis testvérek cég hazai kizárólag szabadalmazt.

Mintaszertű kiszolgálás. Számos látványos kávéház-tulajdonos. HANUSZ BÉLA

Somossy Mulató (Nagymező-útelez.) ALBRECHT FERENCZ bérő. Kezdeté 8 órakor.

Még csak néhány napig MISS DEYO. 9 órakor Iső hóp. A SZÉP RIGÓ. Pont 10 órakor II. k. kép.

A SZÉP RIGÓ. 11 órakor. Naudrouz-hármas. 12 órakor.

MISS DEYO. 12 órakor. Photo Pinaud. 12 órakor.

ugymint az összes műterök fellépése. Jegyek elővételre az Andrássy ut. 38. sz. tőzsdében.

Holnap vasárnap két előadás. Vizálás, 1898. nov. 11-én.

Table with columns: Inm, Csakm. Helyez. Vizálás, 1898. nov. 11-én. Scharding, + 55 < 5. Kismet, + 47 > 5.

Jegyek magyarázata: + null fölött, - null alatt, > aradi < padat.

Időjárás. A m. kir. meteorológiai központi intézet távirati jelentése 1898. nov. 11-én reggel 7 órakor.

Állomások. Arváralja, Selmeczbánya, Kiskőrös, Szekesfehérváry, Szekesvári, Szekesvári, Szekesvári, Szekesvári.

Maticó. Különleges pótlás. Poroz Közézen. VII. Erzsébet-körút 53-57.

Maticó. Különleges pótlás. Maticó leveleiből készült. 500 alatt győztes a helygyáruhat, kánbó elhanyagolt, valóban.

Maticó. Különleges pótlás. Maticó leveleiből készült. 500 alatt győztes a helygyáruhat, kánbó elhanyagolt, valóban.

Maticó. Különleges pótlás. Maticó leveleiből készült. 500 alatt győztes a helygyáruhat, kánbó elhanyagolt, valóban.

Maticó. Különleges pótlás. Maticó leveleiből készült. 500 alatt győztes a helygyáruhat, kánbó elhanyagolt, valóban.

Maticó. Különleges pótlás. Maticó leveleiből készült. 500 alatt győztes a helygyáruhat, kánbó elhanyagolt, valóban.

Maticó. Különleges pótlás. Maticó leveleiből készült. 500 alatt győztes a helygyáruhat, kánbó elhanyagolt, valóban.

Maticó. Különleges pótlás. Maticó leveleiből készült. 500 alatt győztes a helygyáruhat, kánbó elhanyagolt, valóban.

Maticó. Különleges pótlás. Maticó leveleiből készült. 500 alatt győztes a helygyáruhat, kánbó elhanyagolt, valóban.

Maticó. Különleges pótlás. Maticó leveleiből készült. 500 alatt győztes a helygyáruhat, kánbó elhanyagolt, valóban.

Maticó. Különleges pótlás. Maticó leveleiből készült. 500 alatt győztes a helygyáruhat, kánbó elhanyagolt, valóban.

Maticó. Különleges pótlás. Maticó leveleiből készült. 500 alatt győztes a helygyáruhat, kánbó elhanyagolt, valóban.

Maticó. Különleges pótlás. Maticó leveleiből készült. 500 alatt győztes a helygyáruhat, kánbó elhanyagolt, valóban.

Maticó. Különleges pótlás. Maticó leveleiből készült. 500 alatt győztes a helygyáruhat, kánbó elhanyagolt, valóban.

Maticó. Különleges pótlás. Maticó leveleiből készült. 500 alatt győztes a helygyáruhat, kánbó elhanyagolt, valóban.

Maticó. Különleges pótlás. Maticó leveleiből készült. 500 alatt győztes a helygyáruhat, kánbó elhanyagolt, valóban.

A budapesti időjárás borult

ó vasy F a j

ó vasy F a j

ó vasy F a j

ó vasy F a j

ó vasy F a j

ó vasy F a j

ó vasy F a j

ó vasy F a j

ó vasy F a j

ó vasy F a j

ó vasy F a j

ó vasy F a j

ó vasy F a j

ó vasy F a j

ó vasy F a j

ó vasy F a j

ó vasy F a j

ó vasy F a j

ó vasy F a j

ó vasy F a j

ó vasy F a j

ó vasy F a j

ó vasy F a j

ó vasy F a j

ó vasy F a j

ó vasy F a j

ó vasy F a j

ó vasy F a j

ó vasy F a j

ó vasy F a j

